

Sygn. akt XX GC 173/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Magdalena Gałązka**

Protokolant: **Paulina Ogorzałek**

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2018r. w Warszawie

sprawy z powództwa **G. R.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o stwierdzenie nieważności i uchylenie uchwał

1. oddala powództwo;

2. zasądza od powódki G. R. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 1 097 złotych (jeden tysiąc dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 1 080 złotych (jeden tysiąc osiemdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Magdalena Gałązka

XX GC 173/17

UZASADNIENIE

Powódka G. R. wniosła o stwierdzenie nieważności ewentualnie o uchylenie następujących uchwał nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) S.A. w W.:

- nr 2/2015 w sprawie zmiany statutu spółki w zakresie upoważnienia zarządu do pozbawienia prawa poboru w całości lub w części dotyczącego podwyższenia kapitału zakładowego spółki w granicach kapitału docelowego;

- nr 3/2015 w sprawie emisji warrantów subskrypcyjnych w ramach subskrypcji prywatnej, z wyłączeniem prawa poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy;

- nr 4/2015 w sprawie warunkowego podwyższenia kapitału zakładowego spółki poprzez emisję akcji przeznaczonych dla posiadaczy warrantów subskrypcyjnych, z wyłączeniem prawa poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. Powódka jest akcjonariuszem spółki (...) S.A. w W.. Przysługuje jej (...) akcji na okaziciela o wartości (...) złotych każda (lista akcjonariuszy, k- 94, zaświadczenie, k-100).

W dniu 12 lutego 2015 roku odbyło się nadzwyczajne zgromadzenie wspólników tej spółki, które zostało przerwane i kontynuowane w dniu 13 marca 2015 roku od godziny 12.00 (ogłoszenie w raporcie bieżącym z 12 lutego 2015r., k-126 i nast.).

Na wznowionym po przerwie zgromadzeniu obecni byli akcjonariusze posiadający (...) akcji w kapitale zakładowym spółki na ogólną liczbę (...) akcji, dysponujący (...) głosami na ogólną liczbę głosów wynoszącą (...), tj. akcjonariusze reprezentujący (...) kapitału zakładowego spółki (protokół przebiegu zgromadzenia, k- 86 do 100).

Na wznowionym po przerwie w dniu 13 marca 2015 roku zgromadzeniu zostały podjęte następujące uchwały:

- uchwała nr 1/2015 w sprawie zmiany statutu spółki poprzez ustanowienie upoważnienia zarządu spółki do podwyższenia kapitału zakładowego spółki w granicach kapitału docelowego o kwotę nie większą niż (...) złotych na okres 3 lat od zarejestrowania zmiany statutu w Krajowym Rejestrze Sądowym (uchwała, k- 42);

- uchwała nr 2/2015 w sprawie zmiany statutu spółki w zakresie upoważnienia zarządu do pozbawienia prawa poboru w całości lub w części dotyczącego podwyższenia kapitału zakładowego spółki w granicach kapitału docelowego. W treści tej uchwały nadzwyczajne walne zgromadzenie uznało, że celowe oraz zgodne z interesem spółki jest dokonanie zmiany statutu spółki poprzez przyznanie zarządowi upoważnienia do pozbawienia prawa poboru w całości lub w części dotyczącego akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego w granicach kapitału docelowego za zgodą rady nadzorczej. Załącznikiem do ww. uchwały była opinia zarządu spółki uzasadniająca powody pozbawienia dotychczasowych akcjonariuszy spółki prawa poboru w całości lub w części. Uchwała została podjęta i weszła w życie z chwilą jej powzięcia. Akcjonariuszka G. R. głosowała przeciwko tej uchwale, zgłosiła do niej sprzeciw i zażądała jego zaprotokołowania (uchwała, k- 45-46, protokół przebiegu zgromadzenia, k- 88 verte – 89, sprzeciw, k- 98);

- uchwała nr 3/2015 w sprawie emisji warrantów subskrypcyjnych w ramach subskrypcji prywatnej, z wyłączeniem prawa poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy (uchwała, k- 46 do 49). Zgodnie z treścią § 1 pkt. 1 uchwały, spółka miała wyemitować od(...)do (...) warrantów subskrypcyjnych z prawem do łącznego objęcia od (...) do (...) akcji spółki emitowanych w ramach warunkowego podwyższenia kapitału zakładowego spółki. Emisja miała zostać przeprowadzona poza ofertą publiczną (§ 1 pkt. 1 uchwały). Warranty miały być imienne, emitowane w formie zdematerializowanej i wydane nieodpłatnie (§ 1 pkt. 3 – 5 uchwały, k- 47). Jeden warrant subskrypcyjny uprawniał do objęcia jednej akcji spółki o wartości (...) złotych (§ 1 pkt. 6 uchwały). Zgodnie z § 2 ww. uchwały nadzwyczajne walne zgromadzenie, działając w interesie spółki, wyłączyło w całości prawo poboru warrantów przysługujące dotychczasowym akcjonariuszom a po zapoznaniu się z opinią zarządu, stanowiącą załącznik do ww. uchwały, NWZ przychyliło się do jej treści i przyjęło jej tekst jako uzasadnienie wyłączenia prawa poboru warrantów. Uchwała miała wejść w życie z dniem rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym warunkowego podwyższenia kapitału zakładowego zgodnie z uchwałą nr 4 (§ 4 uchwały). Uchwała została podjęta i weszła w życie z chwilą jej powzięcia. Akcjonariuszka G. R. głosowała przeciwko tej uchwale, zgłosiła do niej sprzeciw i zażądała jego zaprotokołowania (protokół przebiegu zgromadzenia, k- 90 verte – 91);

- uchwała nr 4/2015 w sprawie warunkowego podwyższenia kapitału zakładowego spółki poprzez emisję akcji przeznaczonych dla posiadaczy warrantów subskrypcyjnych, z wyłączeniem prawa poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy (uchwała, k- 49 do 52). Zgodnie z § 1 pkt. 1 uchwały, warunkowo podwyższa się kapitał zakładowy spółki o kwotę nie mniejszą niż (...)złote i nie większą niż (...) złotych poprzez emisję nie mniej niż (...) i nie więcej niż (...) akcji zwykłych na okaziciela o wartości nominalnej (...)złote każda. W § 2 pkt. 1 uchwały zostało wskazane, że celem warunkowego podwyższenia kapitału jest przyznanie praw do objęcia wszystkich akcji uprawnionym z warrantów subskrypcyjnych, które zostaną wyemitowane przez spółkę na podstawie uchwały nr 3. Zgodnie z § 4 ww. uchwały nadzwyczajne walne zgromadzenie, działając w interesie spółki, wyłączyło w całości prawo poboru akcji przysługujące dotychczasowym akcjonariuszom. Po zapoznaniu się z opinią zarządu, stanowiącą załącznik do ww. uchwały, NWZ przychyliło się do jej treści i przyjęło jej tekst jako uzasadnienie wyłączenia prawa poboru akcji. Uchwała wchodziła w życie z chwilą podjęcia, z tym, że zmiany statutu – z dniem rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym. Akcjonariuszka

G. R. głosowała przeciwko tej uchwale, zgłosiła do niej sprzeciw i zażądała jego zaprotokołowania (protokół przebiegu zgromadzenia, k- 92 verte – 93, zeznania świadka S. K., k- 257).

II. Pozwany jest spółką publiczną (zaświadczenie, k- 100). Publikuje ogłoszenia w raportach bieżących (bezsporne).

W raporcie bieżącym nr 3 z 13 stycznia 2015r. zostało opublikowane ogłoszenie o zwołaniu nadzwyczajnego walnego zgromadzenia akcjonariuszy na 12 lutego 2015 roku, godz. 12.00 oraz projekty uchwał, w tym projekt uchwały dotyczący proponowanego porządku obrad. W porządku obrad zostało przewidziane podjęcie uchwał w sprawie: - zmiany statutu spółki w zakresie upoważnienia zarządu do podwyższenia kapitału zakładowego w granicach kapitału docelowego;

- zmiany statutu spółki w zakresie upoważnienia zarządu do pozbawienia prawa poboru w całości bądź w części dotyczącego podwyższenia kapitału zakładowego w granicach kapitału docelowego;

- emisji warrantów subskrypcyjnych w ramach subskrypcji prywatnej, z wyłączeniem prawa poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy;

- warunkowego podwyższenia kapitału zakładowego spółki poprzez emisję akcji przeznaczonych dla posiadaczy warrantów subskrypcyjnych, z wyłączeniem prawa poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy (uchwała w sprawie przyjęcia porządku obrad, k-77 i verte).

Uchwała w sprawie porządku obrad została przyjęta na zgromadzeniu w dniu 12 lutego 2015 roku (raport bieżący, k- 126 do 131).

W raporcie nr 3 nie została opublikowana opinia zarządu dotycząca pozbawienia prawa poboru akcji dotychczasowych akcjonariuszy (protokół notarialnego ujawnienia zawartości strony internetowej aktualny na 12 lutego 2015 roku, k- 72 do 85).

Opinia zarządu w sprawie wyłączenia prawa poboru dotychczasowych akcjonariuszy oraz sposobu ustalenia ceny emisyjnej nowych akcji została ujawniona dopiero na zgromadzeniu w dniu 15 marca 2015 roku, po zwróceniu uwagi na jej brak przez uczestniczącego w zgromadzeniu pełnomocnika powódki (stenogram przebiegu zgromadzenia, k- 22 do 38). Została przesłana mailowo notariuszowi protokolującemu zgromadzenie, który ją wydrukował i przekazał uczestnikowi zgromadzenia (zeznania świadka K. B., k- 256 verte).

W opinii zawarte jest w niej uzasadnienie powodów wyłączenia prawa poboru w razie dokonywania podwyższenia kapitału zakładowego spółki w ramach kapitału docelowego poprzez emisję akcji spółki. Zgodnie z treścią opinii, zarząd dostrzega konieczność szybkiego dokapitalizowania spółki; podstawowym celem podwyższenia kapitału zakładowego jest pozyskanie środków umożliwiających pozyskanie kapitałów obrotowych dla spółki. Nadto pozyskanie zewnętrznego finansowania stanowi jasny sygnał dla otoczenia biznesowego spółki, że pozostaje ona wiarygodnym partnerem. W ocenie zarządu, wyłączenie prawa poboru pozwoli zaoszczędzić czas i koszty wynikające z subskrypcji dokonywanej wyłącznie wśród dotychczasowych akcjonariuszy spółki. Wyłączenie lub co najmniej ograniczenie prawa poboru jest konieczne, by zachować możliwość negocjacji z inwestorem zewnętrznym, który może być zainteresowany inwestycją w spółkę tylko pod warunkiem przekazania mu pakietu akcji gwarantującego realny wpływ na spółkę. Opinia została podpisana przez prezesa zarządu pozwanej spółki, G. P., przewodniczącą nadzwyczajnego zgromadzenia akcjonariuszy, A. K., oraz parafowana przez notariusza protokolującego zgromadzenie. Stanowi załącznik do protokołu zgromadzenia akcjonariuszy (opinia, k- 97, zeznania świadka K. B., k- 256 verte).

III. Zgodnie z § 31 ust. 1 pkt. 11 statutu spółki, do kompetencji rady nadzorczej należą sprawy przewidziane przepisami kodeksu spółek handlowych oraz sprawy szczegółowo wymienione w statucie, m. in. rozpatrywanie i opiniowanie spraw mających być przedmiotem uchwał walnego zgromadzenia (statut, k- 63).

Powyższym dowodom Sąd nadał walor wiarygodności. Stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów oraz zeznań świadków: K. B. oraz S. K.. Zeznania świadków zasługują na nadanie im waloru

wiarygodności. Z uwagi na upływ czasu świadkowie nie pamiętali wprowadzić wszystkich szczegółów zgromadzenia w dniu 13 marca 2015 roku. W zakresie istotnych okoliczności faktycznych zeznawali w sposób logiczny i precyzyjnych a ich zeznania znalazły potwierdzenie w dowodach z dokumentów, przede wszystkim w treści protokołu zgromadzenia oraz stenogramu.

Sąd nie dokonał natomiast żadnych ustaleń na podstawie dowodu z przesłuchania stron, bowiem żadna ze stron nie stawiała się na rozprawę, mimo prawidłowego wezwania.

Z uwagi na fakt, że pozwany nie zakwestionował treści stenogramu ze zgromadzenia, Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z nagrania na płycie CD, dokumentującego przebieg zgromadzenia – wobec stanowiska pozwanego dowód w tym zakresie był bowiem zbędny.

Sąd zważył, co następuje: powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

I. W pierwszej kolejności zostanie omówione żądanie powódki stwierdzenia nieważności uchwał nr 2, 3 i 4, a następnie – żądanie ich uchYLENIA, zgłoszone jako ewentualne. Należy podkreślić, że pozwany jest spółką publiczną o której mowa w art. 4 § 1 pkt. 6 k.s.h. w związku z art. 4 pkt. 20 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. 2005r., nr 184, poz. 1539), tzn. spółką, w której co najmniej jedna akcja jest zdematerializowana w rozumieniu przepisów o obrocie instrumentami finansowymi. Przesłanki żądania powódki należy zatem ocenić także w kontekście przepisów odnoszących się do spółek publicznych, z uwagi na taki status pozwanej.

Zgodnie z art. 425 § 1 k.s.h., osobom lub organom spółki wymienionym w art. 422 § 2 i § 3 k.s.h. przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały walnego zgromadzenia sprzecznej z ustawą, które w przypadku spółki publicznej powinno być wniesione w terminie trzydziestu dni od dnia ogłoszenia uchwały, nie później jednak niż w terminie roku od dnia powzięcia uchwały.

Powódce przysługuje zatem roszczenie o stwierdzenie nieważności uchwał, ponieważ jest akcjonariuszem, który głosował przeciwko uchwałom, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu, a zatem należy do kategorii podmiotów uprawnionych do wytoczenia powództwa w myśl art. 422 § 2 pkt. 2 k.s.h. Uchwały zostały podjęte 15 marca 2015 roku, a powódka złożyła pozew 10 kwietnia 2015 roku, zatem zachowała również termin zaskarżenia, który wnosi 30 dni od daty ogłoszenia - nawet przy założeniu dokonania ogłoszenia w najwcześniejszym możliwym terminie, tj. w dniu ich podjęcia na zgromadzeniu.

Sprzeczność z ustawą, o której mowa w art. 425 § 1 k.s.h. może dotyczyć zarówno kwestii materialnych (odnoszących się do samej treści uchwały), jak i kwestii formalnych, bądź związanych z szeroko rozumianym procesem głosowania danej uchwały bądź z okolicznościami poprzedzającymi podjęcie uchwały. Uchybienia formalne mogą stanowić podstawę stwierdzenia nieważności uchwały walnego zgromadzenia, jeśli wywarły wpływ na jej treść. Jest to utrwalone stanowisko w judykaturze i nauce prawa, i Sąd rozpoznający niniejszą sprawę je podziela (wyrok Sądu Najwyższego z 8 grudnia 1998r., I KKN 243/98, opubl. w OSNC z 1999r., nr 6, poz. 116, uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 16 lutego 2005r., III CK 296/04, opubl. w OSNC z 2006r., nr 2, poz. 31, teza wyroku Sądu Najwyższego z 10 marca 2005r., III CK 477/04, opubl. w Wokandzie z 2005r., nr 8, poz. 15, teza wyroku Sądu Najwyższego z 5 lipca 2007r., II CSK 163/07, opubl. w OSNC z 2008r., nr 9, poz. 104, teza wyroku z 19 września 2007r., II CSK 165/07, opubl. w Legalis nr 165683, M. Michalski, „Spółka Akcyjna”, wydanie II, Wolters Kluwer Polska, Warszawa, 2010r., str. 488-489).

II. Na uzasadnienie zarzutu uchybienia formalnego w zakresie wszystkich trzech uchwał powódka wskazała – jako pierwszy argument – nieopublikowanie w raportach bieżących spółki załącznika do uchwały zawierającego informację zarządu stanowiącą uzasadnienie wyłączenia prawa poboru dla dotychczasowych akcjonariuszy.

Istotnie, w myśl art. 447 § 1 k.s.h., pozbawienie prawa poboru w całości lub w części dotyczące każdego podwyższenia kapitału zakładowego w granicach kapitału docelowego wymaga uchwały walnego zgromadzenia powziętej zgodnie z art. 433 § 2 k.s.h. Spełnienie przesłanek z tego przepisu wymagane jest również dla powzięcia przez walne

zgromadzenie uchwały zmieniającej statut, która przewiduje przyznanie zarządowi kompetencji do pozbawienia prawa poboru akcji w całości lub w części za zgodą rady nadzorczej (art. 447 § 2 k.s.h.).

Przepis art. 433 § 2 k.s.h. stanowi natomiast, że w interesie spółki walne zgromadzenie może pozbawić akcjonariuszy prawa poboru akcji w całości lub w części. Uchwała wymaga większości co najmniej czterech piątych głosów. Pozbawienie akcjonariuszy prawa poboru akcji może nastąpić w przypadku, gdy zostało to zapowiedziane w porządku obrad walnego zgromadzenia. Zarząd przedstawia walnemu zgromadzeniu pisemną opinię uzasadniającą powody pozbawienia prawa poboru oraz proponowaną cenę emisyjną akcji bądź sposób jej ustalenia.

W niniejszej sprawie opinia zarządu została przedstawiona akcjonariuszom dopiero na zgromadzeniu, po zwróceniu uwagi na jej brak przez pełnomocnika powódki i przesłaniu jej na adres mailowy notariusza protokolującego zgromadzenie. Zawiera motywy, którymi zarząd się kierował, a także, poprzez odwołanie do kapitału docelowego, wskazuje podstawy ustalenia ceny emisyjnej.

Spełnia to hipotezę przepisu art. 433 § 2 zd. 3 k.s.h., który wymaga jedynie, by opinia została przedstawiona walnemu zgromadzeniu. Przepis nie ustanawia natomiast obowiązku przekazania opinii zarządu akcjonariuszom w terminie wcześniejszym, tj. przed datą planowanego zgromadzenia. Nie jest to wprawdzie zakazane, jednak dla spełnienia przez zarząd obowiązku, o którym mowa w art. 433 § 2 zd. 3 k.s.h. wystarczające jest przedstawienie opinii walnemu zgromadzeniu w czasie trwania tego zgromadzenia przed podjęciem uchwał, których opinia dotyczy. Nie ma przy tym znaczenia okoliczność, ile zostało sporządzonych dokumentów zawierających treść opinii, z czyjej inicjatywy opinia została udostępniona ani jak została zatytułowana – spełnieniem obowiązku wynikającego z art. 433 § 2 zd. 3 k.s.h. jest bowiem samo przedstawienie opinii na walnym zgromadzeniu. Istotne znaczenie ma wyłącznie fakt udostępnienia opinii, przyznany przez powódkę w treści pozwu.

Nieprzesłanie akcjonariuszom opinii zarządu przed datą zgromadzenia narusza natomiast normę wynikającą z art. 402¹ § 1 k.s.h. w związku z § 38 nieobowiązującego aktualnie rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacji wymaganych przepisami prawa państwa niebędącego państwem członkowskim z dnia 19 lutego 2009 r. (Dz.U. Nr 33, poz. 259), tj. z dnia 27 czerwca 2013 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 133).

Zgodnie z art. 402¹ § 1 k.s.h., walne zgromadzenie spółki publicznej zwołuje się przez ogłoszenie dokonywane na stronie internetowej spółki oraz w sposób określony dla przekazywania informacji bieżących zgodnie z przepisami o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych. Z kolei § 38 pkt. 3 ww. rozporządzenia Ministra Finansów stanowi, że przekazaniu, w formie raportu bieżącego, podlega dodatkowo treść projektów uchwał oraz załączników do tych projektów, które mają być przedmiotem obrad walnego zgromadzenia, istotnych dla podejmowanych uchwał.

Opinia zarządu, stanowiąca załącznik do projektu uchwały wyłączającej prawo poboru dotychczasowych akcjonariuszy, a zatem istotna dla podejmowanych uchwał, winna być zatem – w przypadku spółki publicznej – opublikowana także w raporcie bieżącym. Taka publikacja istotnie nie miała miejsca w niniejszej sprawie.

Uchybienie to nie wpływa jednak na ważność podjętych na zgromadzeniu uchwał. Powódka nie wykazała bowiem, by to uchybienie miało wpływ, a jeśli tak – to jaki, na treść podjętych uchwał. Taki dowód był w niniejszej sprawie niezbędny, bowiem z faktu zaistnienia określonego uchybienia nie wynika, że bez tego uchybienia treść zakwestionowanych uchwał byłaby inna. Powódka nie przedstawiła żadnego dowodu pozwalającego uznać, że w przypadku opublikowania opinii w raporcie bieżącym, zamiast poprzestania na jej przedstawieniu na zgromadzeniu, treść uchwał byłaby inna. Materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy daje natomiast podstawę do odmiennego twierdzenia: mianowicie takiego, że treść podjętych uchwał byłaby taka sama nawet w przypadku opublikowania opinii zarządu dodatkowo w raporcie bieżącym. Nie ma bowiem żadnego racjonalnego powodu by uznać, że akcjonariusze głosujący za podjęciem uchwały wyłączającej prawo poboru, której treść była im znana, i którzy na

zgromadzeniu zostali zapoznani z pozytywną opinią zarządu w tym zakresie, głosowaliby inaczej, gdyby ta sama pozytywna opinia zarządu została im doręczona wcześniej.

Należy nadto zwrócić uwagę, że raport bieżący polega na podaniu określonych informacji do Komisji Nadzoru Finansowego, do spółki prowadzącej rynek regulowany oraz do wiadomości publicznej (art. 56 ust. 1 pkt. 2 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. 2005r., nr 184, poz. 1539)). Raport bieżący umożliwia zatem akcjonariuszom zapoznanie się z określonymi informacjami podanymi do publicznej wiadomości, ale nie gwarantuje, że akcjonariusze rzeczywiście się z nimi zapoznają przed walnym zgromadzeniem. Przedstawienie opinii zarządu na walnym zgromadzeniu oznacza natomiast, że uczestniczący w zgromadzeniu akcjonariusze faktycznie zapoznali się z tą opinią.

Obowiązek informacyjny zarządu wobec walnego zgromadzenia, o którym mowa w art. 433 § 2 zd. 4 k.s.h., jest zatem dalej idący niż obowiązek opublikowania tej samej informacji w raporcie bieżącym, i jako taki „pochlania” obowiązek informacyjny z raportu bieżącego. W konsekwencji przedstawienie przez zarząd walnemu zgromadzeniu opinii zarządu uzasadniającej powody pozbawienia prawa poboru stanowi - w odniesieniu wyłącznie do tej opinii - wykonanie obowiązku, o którym mowa w § 38 pkt. 3 ww. rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie informacji bieżących i okresowych (...). Z tego powodu naruszenie obowiązku opublikowania opinii zarządu w raporcie bieżącym nie mogło wpłynąć na treść uchwał podejmowanych na zgromadzeniu w dniu 13 marca 2015 roku.

III. Powódka zarzuciła także, że opinia zarządu została podpisana wyłącznie przez jednego członka zarządu, mimo, że reprezentacja pozwanej spółki jest dwuosobowa. Zarzut ten jest niezasadny. Zasady reprezentacji dotyczą bowiem relacji organów spółki i osób trzecich; reprezentacja to uprawnienie do prowadzenia czynności sądowych i pozasądowych spółki (art. 372 § 1 k.s.h.). Sporządzenie przez zarząd opinii nie ma charakteru czynności sądowej bądź pozasądowej względem osób trzecich, a dotyczy relacji wewnętrznych, tj. między organami spółki. Opinia zarządu nie musi być zatem podpisana przez wszystkich członków, ale musi wyrażać ich wspólne stanowisko. Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie, a w każdym razie powódka nie przedstawiła żadnego dowodu na okoliczność przeciwną.

IV. Kolejny argument powódki o nieważności uchwał dotyczy braku opinii rady nadzorczej do tych uchwał, wymaganej statutem spółki. Argument ten jest niezasadny. Niewykonanie określonego obowiązku statutowego na etapie poprzedzającym podjęcie uchwał nie skutkuje ich nieważnością. W myśl art. 425 § 1 k.s.h. nieważna jest tylko uchwała sprzeczna z ustawą, przez co należy rozumieć bezwzględnie obowiązujący przepis prawa. Statut spółki, stanowiący jej wewnętrzny akt organizacyjny, nie ma takiego waloru.

V. Powódka zarzucała również, że uchwała nr 2 jest nieprawidłowo sformułowana. Wskazywała, że uchwała, mimo że została podjęta „w sprawie zmiany statutu spółki w zakresie upoważnienia zarządu do pozbawienia prawa poboru w całości lub w części dotyczącego podwyższenia kapitału zakładowego spółki w granicach kapitału docelowego” w swojej treści nie zawiera żadnych kategorycznych sformułowań w tym zakresie, a jedynie stwierdzenie, że nadzwyczajne walne zgromadzenie uznaje, że dokonanie takiej zmiany jest „celowe oraz zgodne z interesem spółki”. Zdaniem powódki, taka konstrukcja uchwały ma znaczenie przy ocenie jej ważności. Stanowisko powódki jest nietrafne, i to z dwóch powodów.

Po pierwsze, nieścisłości językowe w zakresie sformułowania treści uchwały nie oznaczają jej sprzeczności z przepisami prawa – a w każdym razie powódka nie wskazała przepisu, który wprowadzałby sankcję nieważności uchwały z tego powodu.

Brak takiej sankcji wynika przede wszystkim z faktu, że uchwały, zgodnie z utrwalonym w nauce prawa poglądem są kwalifikowane jako czynności prawne (Z. Radwański w: Z. Radwański (red.), "System Prawa Prywatnego. Prawo cywilne - część ogólna", tom 2, wydanie, wydawnictwo C.H. Beck, Instytut Nauk Prawnych PAN, Warszawa, 2008r., str. 182-183). To zaś oznacza, że zawierają oświadczenie woli, które podlega wykładni, w procesie której można ustalić poprawną treść uchwały, zgodną z intencjami osób ją podejmujących (art. 65 § 1 k.c.). Wątpliwości co do treści uchwały nie skutkują zatem jej nieważnością – z uwagi na istnienie mechanizmów umożliwiających ustalenie treści uchwały. Gdyby jednak okazało się – czego nie można z góry wykluczyć – że w procesie wykładni nie da się jednak ustalić jej

treści w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości, to w takiej sytuacji uchwała pozostaje ważna, a jedynie nie będzie nadawać się do wykonania.

VI. Te same uwagi dotyczą uchwały nr 3, której powódka zarzuciła wewnętrzną sprzeczność. W punkcie trzecim uchwały zostało bowiem zawarte sformułowanie, że warrandy subskrypcyjne mają być imienne, zaś w punkcie czwartym – że będą emitowane w formie zdematerializowanej. Między tymi dwoma postanowieniami uchwały istotnie jest sprzeczność, polegająca na tym, że w formie zdematerializowanej może zostać wyemitowany tylko papier wartościowy na okaziciela, nie zaś imienny. Także w takim wypadku rzeczywista treść uchwały w części dotyczącej rodzaju wyemitowanych warrantów może zostać ustalona w procesie wykładni, w oparciu o pozostałe postanowienia tej uchwały. Nieustalenie treści uchwały w tej części może spowodować brak możliwości jej wykonania, ale nie oznacza nieważności.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd oddalił powództwo o stwierdzenie nieważności uchwał nr 2, 3 i 4 podjętych na walnym zgromadzeniu w dniu 13 marca 2015 roku uznając, że brak podstaw do jego uwzględnienia.

VII. Rozważając zgłoszone przez powódkę żądanie ewentualne uchylenia uchwał należy stwierdzić, że podstawą takiego żądania, wynikającego z art. 422 § 1 k.s.h., może być sprzeczność uchwały ze statutem bądź dobrymi obyczajami, jeśli jednocześnie uchwała godzi w interes spółki lub ma na celu pokrzywdzenie akcjonariusza. Dla wytoczenia powództwa na tej podstawie nie wystarczy zatem sama sprzeczność ze statutem bądź dobrymi obyczajami, ale wymagana jest także dodatkowa przesłanka w postaci godzenia w interes spółki lub cel pokrzywdzenia akcjonariusza (W. Popiołek w: J. Strzępka (red.), „Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Orzecznictwo do artykułów 301-633”, 3. Wydanie, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa, 2005r., str. 351-352, uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 13 maja 2004r., V CK 452/03, opubl. w OSNC z 2005r., nr 5, poz. 89).

Powódka wykazała, że podjęte na zgromadzeniu uchwały nie zostały w sposób formalny zaopiniowane przez radę nadzorczą, mimo, że taka kompetencja została przyznana radzie w § 31 ust. 1 pkt. 11 statutu. Nie zostało jednak wykazane, by uchwały naruszały interes spółki bądź zmierzały do pokrzywdzenia akcjonariusza. Głosujący mieli możliwość zapoznania się z opinią zarządu, a zatem poznali motywów proponowanej uchwały w tym zakresie. Podejmowali decyzję mając świadomość tych motywów, co wyklucza uznanie ich za pokrzywdzonych, a samej uchwały za naruszającą dobre obyczaje w obrocie.

Wyłącznie w odniesieniu do uchwały nr 3 powódka sformułowała zarzut działania w celu pokrzywdzenia akcjonariusza. Argumentowała, że akcjonariusze, „uczestnicząc w objęciu nieodpłatnie warrantów mieliby prawo uczestniczenia w podwyższeniu kapitału zakładowego spółki w czasie ich realizacji (...) i mogliby czerpać korzyści ze zbycia tych warrantów dla podmiotów zainteresowanych inwestowaniem kapitału w spółce”, a skutkiem wyłączenia prawa poboru „są pozbawieni uprawnień, które z mocy prawa gwarantuje im (...) KSH”. Stanowisko powódki jest nietrafne. Godzenie w interes wspólnika, stanowiące przesłankę uchylenia uchwały, oznacza działanie umyślne na szkodę wspólnika, z realnym zamiarem jego pokrzywdzenia (J. Szwaja w: S. Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański, J. Szwaja „Kodeks spółek handlowych. Komentarz do artykułów 301-458”, tom III, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa, 2003r., str. 991- 992 i powołane tam orzecznictwo). Wyłączenie prawa poboru, przewidziane przez kodeks spółek handlowych, ma skutek w postaci wyłączenia możliwości osiągnięcia przez wspólnika jedynie pewnych korzyści – które zamiast niego będzie mógł zrealizować inny podmiot. Nieosiągnięcie korzyści nie jest jednak równoznaczne z działaniem na szkodę wspólnika.

Co więcej, interes wspólnika w kontekście wyłączenia prawa poboru należy postrzegać szerzej, z uwzględnieniem całokształtu sytuacji finansowej spółki. Skoro zgodnie z opinią zarządu zachodzi potrzeba szybkiego dokapitalizowania spółki i pozyskania inwestora zewnętrznego, co ma stanowić dodatkowy sygnał dla otoczenia biznesowego, że spółka pozostaje wiarygodnym partnerem, to taka strategia zarządu jest korzystna dla spółki, a w konsekwencji – także dla jej akcjonariuszy w dłuższej perspektywie czasowej. Także z uwagi na ten cel, postępowania zarządu nie sposób kwalifikować jako działania na szkodę wspólnika.

Mając to wszystko na względzie Sąd oddalił powództwo także o uchylenie uchwał uznając, że brak podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zobowiązując powódkę, jako przegrywającą spór, do ich uiszczenia pozwanemu w całości. Na koszty pozwanego w niniejszej sprawie składały się: koszty zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w łącznej wysokości 1097 złotych (§ 8 pkt. 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015, poz. 1349).

Należy jednocześnie zaznaczyć, że sprawa niniejsza została rozpoznana bez udziału zarządcy pozwanego, mimo, że pozwany znajduje się w restrukturyzacji i został ustanowiony zarządca jego masy sanacyjnej pozwanego. Żądanie uchylenie uchwał nie dotyczy bowiem masy sanacyjnej, ale uprawnień o charakterze korporacyjnym. Z tego względu Sąd uchylił postanowienie z 27 lutego 2017 roku o zawieszeniu postępowania i podjęciu go z udziałem zarządcy, i zwolnił zarządcę z udziału w sprawie.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w wyroku.

SSO Magdalena Gałązka